

**UNISERVICE/TÜRKİYE
VISWA LAB. FUEL ANALYSIS
BULTEN #178**

TEKNİK GÜNCELLEME: 11.03.2010

“ISO 8217 2010 SON TASLAKTAKİ ASİTLİK MİKATARI İLE İLGİLİ YORUMLAR” İNA ÖNEMLİ İLAVELER

Saygıdeğer dostlarımız,

Önceki teknik güncellemelerimizden “09/08/2010 ISO 8217 2010’ un son taslağın da belirtilen asit miktarı ile ilgili yorumlar” başlıklı teknik güncellememizi lütfen referans alınız. Acid Number (AN); asidin tesir kuvvetini gösteren bir değer değil, asit konsantrasyonunu belirten bir değerdir. Aslında bu, korozyon potansiyeli ile ilgili güvenilir bir delil sağlamak konusunda güven sağlayamaz. Bundan dolayıdır ki; ISO 8217:2010 Ek – H “yakıtlarda; AN test sonuçları ile korozif eğilim arasında halen tanınmış bir korelasyonun olmadığını” belirtir.

Öte yandan, potentiometric hidrojen iyon konsantrasyonunun pH’ ı yakıtın ne kadar korozif madde bulundurduğunu gösterebilir ama asidik bileşenlerin konsantrasyonunu göstermez. PH derecesi logaritmiktir. Normal bir suyun pH’ ı 7 dir. pH’ ı 4 olan bir akışkan; pH’ ı 5 olan bir akışkana göre 10 kat, pH’ ı 6 olan bir akışkana göre ise 100 kat daha fazla asidik özellik gösterir. Aynı şekilde, pH’ ı 10 olan bir akışkan; pH’ ı 9 olan bir akışkana göre 10 kat, pH’ ı 8 olan akışkana göre 100 kat daha fazla alkalinitik özellik gösterir. pH; yakıt içinde suyun emişini yada yakıt numunesinin içindeki seyreltik bir solventi gösterebilir.

Şu soru akıllara geliyor; neden yeni ISO 8217:2010 standartları direkt olarak AN standartlarına başvurmak yerine kendisi bir değer (distille yakıtlar için 0.5 mg KOH/g ve atık yakıtlar için 2.5 mg KOH/g) veriyor ve aynı zamanda AN ve yakıtın korozif eğilimi arasında herhangi bir korelasyonu kabul etmiyor. Niçin pH ölçülüp yakıttaki korozif eğilimle ilgili tek ilgili indikatör oluyor?

Bütün sorularınız için çekinmeden bizimle iletişime geçebilirsiniz.

Saygılarımızla,

Dr. Vis

